

Mijn ouders (allebei 80+) maken geen gebruik van een smartphone of iPad. Zelfs na verschillende pogingen van kinderen en kleinkinderen om het uit te leggen, lukt het ze niet deze "onnodig ingewikkelde" apparaten onder de knie te krijgen. Communiceren doen ze "gewoon door te bellen" of via e-mail. Voor onlineactiviteiten gebruiken ze een stokoude laptop. Interessante online-informatie wordt geprint en op die manier gelezen. Als ze er echt niet meer uitkomen, komt er een (klein)-kind langs om ze op weg te helpen. Mijn ouders zijn relatief hoogopgeleid, geletterd en hebben bovendien een goed 'support system'. Voor veel Nederlanders geldt dat niet. Die hebben moeite met lezen en schrijven, of hebben weinig gezondheids- of digitale vaardigheden. Je redden in onze digitale maatschappij is voor deze groep mensen een stuk ingewikkelder.

Om ervoor te zorgen dat iedereen in deze maatschappij goed mee kan komen, is het belangrijk dat informatie ook toegankelijk en begrijpelijk is voor mensen die laaggeletterd zijn of beperkte vaardigheden hebben. Het dossier van dit eerste nummer van 2024 gaat over het betrekken van deze groepen bij het ontwerp van gezondheidsinformatie. Gastredacteur Pepijn van Empelen selecteerde drie voorbeelden van programma's waar mensen met beperkte gezondheidsvaardigheden en laaggeletterdheid werden betrokken bij het ontwerp van digitale communicatiematerialen.

We zijn blij dat we weer een bijdrage kunnen publiceren van onze zuiderburen. In de rubriek 'HF-kaart van Vlaanderen' wordt de evaluatie beschreven van een mooie interventie om de fysieke belasting die het verplaatsen van patiënten voor zorgmedewerkers kan veroorzaken, te verminderen.

Een van de blijvende effecten van de coronapandemie is hybride werken. Tijdens de lockdown ontdekten we hoe fijn het is om af en toe thuis te kunnen werken en dat zijn we, als het werk het toelaat, blijven doen. Inmiddels beginnen de middellangetermijneffecten van hybride werken zichtbaar te worden. In organisaties waar veel hybride wordt gewerkt, is het behouden van sociale cohesie een uitdaging. Het is belangrijk dat we, de dagen dat we op kantoor zijn, betekenisvolle contacten kunnen hebben met collega's. Susanne Colenberg onderzocht in haar promotieonderzoek hoe het ontwerp van een 'sociaal kantoor' deze interactie kan bevorderen. In 'De nieuwe factor' beschrijft ze haar bevindingen.

Vlak voor het drukken van dit nummer installeerde de vereniging voor Human Factors NL twee ereleden: Jan Dul en Johan Molenhoek. In het volgende nummer zal verslag worden gedaan van de bijeenkomst, maar op de achterpagina van dit lentenummer worden ze alvast in het zonnetje gezet.

Ik wens u weer veel leesplezier en een mooie lente.

Noortje Wiezer

Hoofdredacteur

hoofdredacteur@humanfactors.nl